

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 79 din data de 21.02.2024

Dosar nr. 283/2022

Petiția nr. 3073/03.05.2022

Petent: Fundația Szekler Monitor

Parte reclamată: Tănasă Dan

Obiect: comentarii defăimătoare la adresa etnicilor maghiari, ca urmare a postării unor declarații cu privire la hotărârea curții de Apel Brașov, pronunțată în prima instanță în dosarul nr. 499/64/2021

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. Fundația Szekler Monitor cu sediul în municipiul Gheorgheni, Piața Libertății nr. 22, jud. Harghita, e-mail: szekler.monitor@sic.hu

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

2. Dan Tănasă – deputat, cu domiciliul în județul Brașov și adresa de corespondență la Palatul Parlamentului – Camera Deputaților - Grupul Parlamentar AUR, Strada Izvor, nr. 2 - 4, sector 5, București, e-mail: tanasa.dan@gmail.com

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 3073/11.05.2022 a fost citată fundația petentă, iar prin adresa înregistrată sub nr. 3321/11.05.2021 a fost citată partea reclamată, pentru termenul de audiere din data de 07.06.2022 stabilit de Consiliu.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 3340/11.05.2021, partea reclamată depune punct de vedere.

7. Fundația petentă comunică prin via e-mail că nu mai are nimic de adăugat la acele expuse în petiție și este de acord cu soluționarea speței în lipsă.

8. La termenul stabilit, la ședința de audieri părțile au fost absente.

III. Susținerea părților

Susținerea fundației petente

9. Prin petiția nr. 3073/03.05.2022 fundația petentă susține că pe pagina de facebook a părții reclamate au fost făcute afirmații defăimătoare la adresa etnicilor maghiari, ca urmare a postării unor declarații cu privire la hotărârea curții de Apel Brașov, pronunțată în prima instanță în dosarul nr. 499/64/2021, dar și comentariile venite ca reacție din partea cititorilor.

10. Se arată că, cu ceva timp în urmă, Consiliul Local al municipiului Sfântu Gheorghe a adoptat modelul steagului municipiului și l-a înaintat spre adoptare Guvernului, conform prevederilor Legii 141/2015. După obținerea avizului Comisiei Naționale de Heraldica, Genealogie și Sigilografie a Academiei Române, Guvernul a adoptat prin Hotărârea nr. 711/2021 modelul propus de către consiliul local Sfântu Gheorghe, acela devenind steagul oficial al municipiului. La 15 luni după adoptarea acelei hotărâri, Forumul Civic al Românilor din Covasna, Harghita și Mureș s-a adresat instanței de contencios administrativ, solicitând ca aceasta să anuleze hotărârea. Plângerea respectivă face obiectul dosarului nr. 499/64/2021, în care asociația condusă de către persoana reclamată (ADEC) a depus cerere de intervenție, iar Curtea de Apel Brașov în primă instanță a admis cererea.

11. Hotărârea Curții de Apel a fost pronunțată în data de 20 aprilie, iar în aceeași zi partea reclamantă a postat pe blogul său și pe pagina ei Facebook un text, prin care se laudă cu acea sentință și face afirmații degradante și neadevărate la adresa organizației care reprezintă minoritatea maghiară pe plan politic, cu toate că acea organizație nu era parte în acel proces, inducând în eroare cititorii: *"UDMR este organizație separatistă și profund antiromânească"*.

12. Postarea a avut peste 2400 de aprecieri, 302 comentarii și 379 distribuiri. Comentariile generate care instigă împotriva organizației politice care reprezintă etnicii maghiari, dar și a comunității maghiare din România, în general au fost :

"În România se înjură prea mult pentru ca nu avem arme la noi mereu"

"Sunt toți hoții și gunoarii"

"Trebuie date legi și măsuri mai dure împotriva acestor antiromâni"

"Trebuie să se renunțe și la inscripțiile bilingve, în România este o singură limbă oficială"

"TRĂDĂTORILOR"

"ăștia sunt nebuni"

"Ce caută maghiarii în instituțiile statului român?"

"Futu-vă morții în steag"

"Ardealul este al românilor nu al maghiarilor"

"NU LASATI HOȚII SA FACA CE VOR"

"Săraca România s transformat în Bozgorime"

"Sade lancu pe statuie și le dă la Ungurii mu.."

13. Afirmațiile publicate pe blogul și pe pagina Facebook a părții reclamate afectează dreptul maghiarilor din România la demnitate (fiind catalogați ca hoți, trădători, etc.), dar și dreptul persoanelor etnici maghiari (în general) la identitate (din care face parte și identitatea națională) garantate de Constituție.

14. Fundația petentă susține că în data de 23 aprilie a atras atenția părții reclamate cu privire la faptul că prin acele postări și comentariile la ele sunt încălcate prevederile OG 137/2000 și a solicitat ștergerea lor, însă aceasta a încercat să se eschiveze, solicitând să indicăm exact comentariile în cauză.

15. Se menționează că aceasta ori este obligată să-și modereze paginile, iar pe de altă parte există posibilitatea de a adăuga noi comentarii în orice moment, cea ce solicită ar presupune ca fundația petentă să monitorizeze în permanență postările sale, iar asta ar reprezenta o povară excesivă pentru ei.

16. Se solicită constatarea faptei de discriminare, hărțuire, tratament degradant, propagandă naționalist-șovină, și de instigare la ură rasială sau națională, comise pe bază de apartenență la o comunitate etnică și să fie sancționat pentru aceste fapte. De asemenea, să obligăm partea reclamată să îndepărteze de pe blogul său și de pe pagina sa Facebook cele două textele și toate comentariile care cad sub incidența OG 137/2000, dat și publicarea în mass media a Hotărârii pe care o va adopta CNCD.

Sușinerile părții reclamate

17. Prin adresa înregistrată sub nr. 3340/11.05.2021, partea reclamată susține că deși rețeaua de socializare facebook nu este proprietatea sa personală și ca atare nu este responsabil pentru ce postează terțe persoane pe această rețea de socializare care este spațiu public, a blocat acele conturi care au postat comentarii considerate ofensatoare și a șters comentariile invocate în sesizare (peste 95% din acestea sunt eliminate la data depunerii punctului de vedere).

18. Solicită ca CNCD să îi comunice care este baza legală care îl obligă să modereze comentariile publicate de terțe persoane pe rețeaua facebook.

19. Este identificată și postarea părții declamate în care solicita utilizarea unui limbaj decent.

III. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

20. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

(3) "România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate."

Art. 16

"(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...) "

Art. 29 - Libertatea conștiinței

“(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale. (2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

(1) „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

(4) “Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

(5) “Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”

Art. 15

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia. ”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Art.10

(1) *“Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare”.*

(2) *“Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.*

Art. 14 - Interzicerea discriminării:

“Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasa, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice alta situație.”

Protocolul nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului

Art. 1 - Interzicerea generală a discriminării:

“1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

IV. Principiile de analiză

21. Potrivit art. 2 alin. (1) din O.G.137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

22. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. (3) al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”). În conformitate cu jurisprudența Curții

de Justiție a Uniunii Europene, comparația poate fi și ipotetică, nu doar situațiile concrete pot fi comparate.

23. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului înțelege în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (*Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32*) sau „analoagă” (*Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46*) ori „relevant similară” (*Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60*), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (*Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75*).

24. Conform legislației în materie de nediscriminare din România, un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 („*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”), „sau orice alt criteriu” - sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

25. Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării.

26. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare doar dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

27. Prin raportare la art. 15 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director va analiza dacă fapta sesizată constituie un comportament manifestat în public care vizează atingerea demnității ori/și crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă, degradantă, ofensatoare, îndreptată împotriva unei persoane din cauza unei caracteristici personale (criteriu de discriminare). Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane.

28. Pentru a decide dacă un anumit tratament este sau nu degradant în sensul art. 3 al Convenției europene a drepturilor omului, CEDO examinează dacă scopul aplicării lui este acela de a umili sau înjosi victima și dacă, prin efectele produse, a fost adusă o atingere personalității acesteia, într-o manieră incompatibilă cu art. 3 (*a se vedea, în acest sens, Raninen împotriva Finlandei, Decizia din 16 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, pag. 2.821-22, paragraful 55*). Pe de altă parte, în contextul dreptului de a nu fi supus discriminării și sub acest din urmă aspect, corelativ unui tratament injust, ostil, umilitor sau degradant, trebuie reținut elementul de apreciere de la care un comportament reprobabil ar fi calificat ca ostil, injust până la tratament degradant, astfel cum au statuat instanțele de contencios european, fosta Comisie pentru Drepturile Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

V. Motivele de fapt și de drept.

29. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, conform art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională.

30. În fapt, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării reține spre analiză caracterul potențial discriminatoriu al unor comentarii făcute la o postare de pe pagina proprie a părții reclamate din rețeaua de socializare Facebook, care se referă la un proces câștigat în instanță.

31. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la obiectul sesizării. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

32. Conținutul postării din data de 20.04.2022 este următorul:

Dan Tănăsă: "O nouă victorie în justiție împotriva separatismului promovat de UDMR, o formațiune profund antiromânească."

33. Conținutul comentariilor

Comentariile care formează obiectul prezentei analize au următorul conținut:

"În romania se înjura prea mult pentru ca nu avem arme la noi mereu"

"Sunt totii hoții si gunoarie"

"Trebuie date legi si masuri mai dure împotriva acestor antiromâni"

"Trebuie să se renunțe si la inscripțiile bilingve, în România este o singură limbă oficială"

"TRĂDĂTORILOR"

"ăștia sunt nebuni"

"Ce caută maghiarii în instituțiile statului român?"

"Futu-vă morții în steag"

"Ardealul este al românilor nu al maghiarilor"

"NU LASATI HOȚII SA FACĂ CE VOR"

"Săraca Românie s transformat în Bozgorime"

"Sade lancu pe statuie si le dă la Ungurii mu.."

Contextul apariției comentariilor

34. Colegiul director reține că partea reclamată, deputat în Parlamentul României, a publicat unui text pe pagina sa de Facebook, care ulterior a fost comentat de mai multe

persoane, partea reclamată postând însuși un comentariu prin care solicita utilizarea unui limbaj decent.

35. Din analiza textului comentariilor sus-menționate, Colegiul director constată că acestea reprezintă injurii și jigniri, dar că nu depășesc limita libertății de exprimare.

36. Colegiul director constată faptul că partea reclamată nu numai că a folosit *disclaimer-ul*, dar a și blocat acele conturi care au postat comentarii considerate ofensatoare și a șters comentariile invocate în sesizare (peste 95% din acestea sunt eliminate la data depunerii punctului de vedere).

37. Având în vedere că este esențial pentru persoanele care se exprimă public să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței (a se vedea *Feret v. Belgium* (no. 15615/07), *Chamber of Judgment of 16 July 2009* – *Curtea Europeană a Drepturilor Omului*), Colegiul director recomandă părții reclamate ștergerea comentariilor care duc la un comportament ostil și degradant la adresa comunității maghiare.

38. Cu privire la comentariile cititorilor, apărute ca reacție la postarea părții reclamate, Colegiul director se raportează la deciziile instanțelor de judecată, decizii care au stabilit că o persoană nu poate fi sancționată pentru postarea de către terțe persoane a unor comentarii discriminatorii pe pagina proprie de internet decât în situația în care s-a solicitat anterior ștergerea acestor comentarii.

39. Astfel, Colegiul director ia act de Decizia nr. 2612/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție împotriva Hotărârii CNCD nr. 106/17.03.2018 (hotărâre, în care Colegiul director a reținut fapta de discriminare și a sancționat fapta cu amendă contravențională), prin care instanța reține faptul că petentul trebuia mai întâi să solicite reclamatului ștergerea mesajelor cu conținut discriminatoriu, iar la refuzul reclamatului, petentul avea dreptul să sesizeze Consiliul. Astfel, instanța supremă reține următoarele: *“Referitor la răspunderea autorilor comentariilor, CEDO a stabilit că pentru constatarea răspunderii în cazul unui jurnalist care a contribuit la diseminarea informațiilor ce aparțin unor terți este necesară existența unor motive deosebit de puternice”. S-a mai reținut de către instanța europeană faptul că reclamații au șters comentariile în discuție de îndată ce au fost notificați cu privire la intentarea procesului civil, precum și faptul că acea campanie denigrată nu ceruse niciodată eliminarea comentariilor, ci a mers direct în judecată. Dacă s-ar desființa secțiunea “comentarii” ar fi compromisă libertatea de a comunica informații pe internet. Elementele analizate în cauza Magyar nu pot fi aplicate în speța de față, întrucât știrea postată nu este lipsită de bază factuală, iar pârâtul nu a cerut anterior sesizării CNCD ștergerea respectivelor mesaje. CEDO a mai subliniat faptul că un sistem bazat pe un disclaimer privind responsabilitatea utilizatorilor pentru comentariile postate și un sistem de ștergere a comentariilor la o simplă solicitare a persoanei vizate pot constitui o alternativă pentru a se realiza un just echilibru între drepturile concurente implicate, în situația în care observațiile utilizatorilor terți nu se manifestă sub forma unor discursuri de incitare la ură și a unor amenințări directe la adresa integrității fizice a persoanelor. Chiar dacă autorul sesizării, A.Z., a selectat numai unele comentarii considerate ofensatoare la adresa comunității maghiare, la o lectură completă se poate observa că autorii respectivelor remarci au înțeles să-și exprime dezaprobarea nu față de comunitatea maghiară, ci față de primarul din localitatea respectivă. (...) ICCJ mai reține, tot prin prisma jurisprudenței CEDO, că deși comentariile la articolul postat de D. T. sunt*

injurioase și pe alocuri vulgare, totuși aceste comentarii nu se încadrează într-un discurs al urii sau și violenței, ci reprezintă expresia unor judecăți de valoare sau opinii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Raportat la comentariile venite ca reacție la postările părții reclamate, acestea nu depășesc limita libertății de exprimare.
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BABUȘ Radu - Membru

DIACONU Adrian Nicolae – Membru

GRAMA Horia - Membru

JURA Cristian - Membru

MOȚA Maria - Membru

OLTEANU Cătălina - Membru

POPA Claudia Sorina - Membru

RAIU Cătălin Valentin - Membru

SĂVULESCU Radu - Cosmin - Membru

*Data redactării: 22.04.2024
Redactată și motivată F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu